



## ה"ת 20183/11/15 - סומיר אבו מחארב נגד מע"מ באר שבע, וליד אבו מחארב

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 20183-11-15 אבו מחארב נ' מע"מ באר שבע ואח'  
בפני כבוד השופטת שרה חביב  
המבקש  
נגד  
המשיבים  
סומיר אבו מחארב באמצעות עו"ד שפיק אבו האני  
1. מע"מ באר שבע באמצעות עו"ד עידן ארד  
2. וליד אבו מחארב

### החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוס - רכב מסוג טויוטה מ.ר. 7710863 [להלן: "הרכב" או "התפוס"].

הרכב נתפס ע"י המשיבה במסגרת מבצע אכיפה כנגד מסיעים פיראטיים אשר גובים כספים עבור הסעות ואינם מדווחים זאת לרשויות המס כנדרש. החשוד כמסיע בתיק הוא מר מוניר אבו מחארב שאיננו צד לבקשה דנן.

לאחר שעיינתי בתיק החקירה סבורתי כי עולה ממנו חשד סביר, אשר די בו בשלב זה של החקירה, כדי לבסס עילת תפיסה לפי הפסד"פ לאור החשדות הנדונים, ישנה גם עילה לבקש חילוט הרכב היה ויוגש כתב אישום ובסופו של יום יורשע החשוד בעבירות המיוחסות לו, מדובר בתיק חקירה שמתעכב בבירור בעיקר לאור העובדה כי החשוד העיקרי מוניר אבו מחארב ומעורבים נוספים אשר נדרשת חקירתם אינם מתייצבים לחקירות חרף זימונם.

הבקשה הוגשה במהלך חודש נובמבר האחרון והובאה על פי תכנית העבודה בבית משפט זה בפני כב' השופט ד"ר ליבדרו. ביום 15.12.15 התקיים דיון בפני כב' השופט ליבדרו במהלכו העיר בית המשפט לב"כ המבקש כי בעניין הרכב התקיימו מספר דיונים בפני במסגרת ה"ת 42257-05-15, בית המשפט הציע לב"כ המבקש להגיש בקשה חדשה שתפרט את השתלשלות ההליכים בעניינו של הרכב התפוס, אך הצעה זו של בית המשפט נדחתה. בסופו של יום הועברה הבקשה לדיון בפני וזאת מאחר ותיק החקירה והשתלשלות העניינים מוכרים לי בשל הדיון בהליך האחר (ה"ת 42257-05-15).

המבקש איננו הבעלים הרשום של הרכב [אשר רשום על שמו של מר פאדי אלעלאוין] והרכב לא נתפס ברשותו אלא בסמוך לביתו של מי שנטען שהוא בן דודו, מר מוניר אבו מחארב, שהוא גם החשוד בביצוע עבירות עפ"י תיק החקירה. המבקש טען כי רכש את הרכב כדין אך לא היה סיפק בידו לבצע העברת בעלות.



במסגרת ה"ת 42257-05-15, טען מר וליד אבו מחארב כי הוא הבעלים של הרכב והציג לשם כך תצהיר שנערך במשרדו של בא כוחו [שהוא גם ב"כ המבקש בבקשה דנן] מטעם הבעלים הרשומים ומטעם מוניה אבו מחארב. מהתצהירים עולה לכאורה כי מדובר ברכב שהעברת הבעלות בו לא נרשמה במשרד הרישוי, וכי איננו בבעלותו או בחזקתו של מוניה אבו מחארב [החשוד]. על אף האמור, הבעלים הרשום איננו משיב לבקשה שמונחת בפניי היום ואף איננו משיב לבקשה ה"ת 42257-05-15, אף לא באופן פורמאלי, לא התייצב לדיונים, לא נחקר אודות תצהירו וכלל לא נשמע.

מוניה אבו מחארב, החשוד עפ"י תיק החקירה, אף הוא איננו משיב לבקשה המונחת בפניי היום אך נכח באולם והוא מסכים לבקשה.

ב"כ המשיבה טען כנגד אופן פתיחת הבקשה ואף טוען כי המבקש, הבעלים הרשום והחשוד, אינם מתייצבים לחקירות במשרדי מע"מ על אף שזומנו לעשות כן כדי לברר את עניין הבעלות.

ב"כ המבקש מצדו הצהיר כי נכח בחקירה עם המבקש במשרדי מע"מ - עניין שאיננו עולה מתיק החקירה.

מאחר ומצאתי כי קיים חשד סביר וקמה עילת תפיסה, אין מקום להורות על שחרור הרכב שלא בתנאים, שכן קיימת סמכות בסופו של יום לבקש את חילוטו של הרכב, היה ויורשע החשוד בעבירות המיוחסות לו, זאת ככל שבוצעו ברכב שבבעלותו, או ברכב שניתן לו ברשות ובידיעה כי יבצע בו עבירות.

**סבורתי כי המבקש לא הרים את הנטל להוכיח כי מדובר ברכב שבבעלותו, ונראה כי מטרת ההליך דנן, כמו גם ההליך בה"ת 42257-05-15 היא למלט את הרכב התפוס מפני אפשרות חילוט עתידית. על כן מצאתי כי יש לדחות את הבקשה.**

במעמד הדיון שהתקיים ביום 28.2.16 נחקר המבקש בחקירה ראשית ובחקירה נגדית מאחר ולא הגיש תצהיר מפורט בתמיכה לבקשתו, סבורתי כי ניתן לתאר את עדותו של המבקש בלשון המעטה כעדות שעוררה סימני שאלה רבים יותר מהשאלות עליהן באה לענות. המבקש לא מסוגל היה למסור מדוע לא היה צד לדיונים במסגרת ה"ת 42257-05-15, חרף טענתו כי הרכב התפוס נקנה על ידו ולא נרשם בבעלותו במשרד הרישוי. עוד לא ידע להסביר כיצד זה אחיו מתייצב לדיונים במסגרת ה"ת 42257-05-15 והוא איננו יודע על קיומם של הדיונים הנ"ל. אציין שוב כי ב"כ המבקש דנן הוא ב"כ המבקשים השונים בה"ת 42257-05-15 ובאופן כללי נראה כי מצבת הרכבים הרשומים על שמו של המבקש ואשר לטענתו אינם בבעלותו האמתית, מרשימה דיה כדי לבסס חשד לכאורי שמדובר במי שנטול על עצמו רכבים שאינם שלו ממניעים שונים שאינם בהכרח כשרים.

הדעת איננה נוחה לא רק מעדותו של המבקש עצמו אלא גם מהתנהלות בא כוחו הן בהליך שבפניי והן במסגרת ה"ת 42257-05-15. בעיקר לא נוחה הדעת מהעובדה שנחתם תצהיר בפני ב"כ המבקש במסגרת ה"ת 42257-05-15 אשר סותר חזיתית את הנטען בבקשה שלפני ואת עדותו של המבקש בפניי - הכל בתיווכו של ב"כ המבקש, ומבלי



שהונח בפניי הסבר מניח את הדעת לעניין.

בעל הרכב מר פאדי אלעלאווין לא הגיש תצהיר, ולא העיד באזהרה בהליך דן, אלא הצהיר לפרוטוקול על ויתור על הרכב במסגרת ה"ת 42257-05-15 (ראה פרוטוקול מיום 21.9.15). בעל המגרש ממנו נרכש לכאורה הרכב התפוס לא העיד אף הוא ומר וליד אבו מחארב שהיה בשלב מסוים מבקש וטוען לזכות ברכב התפוס לא העיד בפני בהליך דן.

לא רק שלא שוכנעתי שהרכב התפוס מושא הבקשה הוא בבעלותו של המבקש, מקנן בי החשש לאחר שמיעת עדותו של המבקש כי רב הנסתר על הגלוי באשר לקורות הרכב התפוס, התנהלות המבקש ובני משפחתו בהתייחס לאותו רכב, ובהתייחס לחשדות שבתיק החקירה.

כפי שקבעתי בעבר אין לי אלא לחזור ולקבוע גם כעת וביתר שאת - עולה חשש ממשי כי הבקשות שמוגשות בענייניו של התפוס נועדו כדי למלט אותו מאחיזת היחידה החוקרת. לא שוכנעתי כי המבקש הוא הבעלים האמיתי של הרכב. שוכנעתי כי קיימת עילה להחזקת הרכב וקיימת עילה לכאורה לבקש חילוט הרכב היה ויורשע החשוד מר מוניר אבו מחארב בעבירות המיוחסות לו.

ישנן ראיות מספיקות בתיק החקירה כי הרכב שייך דווקא לחשוד מר מוניר אבו מחארב.

לאורה של התנהלות בעייתית זו של המבקש ובני משפחתו וביניהם החשוד מר מוניר אבו מחארב בכל הקשור לבעלות ברכב התפוס, על אף שניתן לכאורה להורות על שחרור בתנאים שיבטיחו חילוט התפוס בסופו של יום, אין לעשות זאת במצב העניינים כפי שהתברר בבית המשפט, שכן כאמור לא ניתן להגיע למסקנה אף לא ברף הנדרש לבקשה שכזו באשר לזכותו של המבקש ברכב. נהפוך הוא.

לאור כלל האמור, הבקשה נדחית.

**זכות ערר כחוק.**

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשע"ו, 07 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.